

Sygn. akt IV K 433/19

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2019 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Tomasz Ładny

Protokolant: Monika Zarzycka

Przy udziale Prokuratora: Anna Niziołek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17.09.2019r.

sprawy **G. S.**, s. C. i A., ur. (...) w W.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego (...) w W. z dnia 4.02.2015r. w sprawie(...) za przestępstwa z art. 281 kk, art. 13§1 kk w zw. z art. 282 kk, art. 280§1 kk i art. 190§1 kk na karę łączną 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą skazany odbywa od 12.08.2013r. w związku z zaliczeniem na poczet tej kary okresu zatrzymania i tymczasowego aresztowania od 12.08.2013r.

II. Sądu Rejonowego (...) w W. z dnia 5.08.2014r. w sprawie (...) za przestępstwo z art. 278§1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 4 lat, której wykonanie zarządono postanowieniem (...) Sądu z dnia 15.11.2018r. w sprawie (...) – kara nie została odbyta,

orzeka:

I. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk i art. 86 § 1 kk łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami wymienionymi w pkt I – II i orzeka wobec skazanego G. S. karę łączną 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności

II. Na mocy art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie (...) tj. zatrzymania i tymczasowego aresztowania oraz odbytej dotąd kary od 12.08.2013r. godz. 9:20, zaokrąglając do pełnego dnia, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równy jest jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

III. W pozostałym zakresie wyżej wymienione wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa,

V. Zasądza ze Skarbu Państwa na rzecz obrońcy – adw. M. K. – wynagrodzenie za pomoc prawną udzieloną skazanemu z urzędu w kwocie 147,60 (sto czterdzieści siedem i 60/100) złotych – w tym 23% VAT.

Sygn. akt IV K 433/19

UZASADNIENIE

G. S. został skazany prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego (...) w W. z dnia 5.08.2014 r. w sprawie(...) za przestępstwo z art. 278 § 1 kk popełnione w dniu 09.06.2013 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 4 lat, której wykonanie zarządzono postanowieniem (...) Sądu z dnia 15.11.2018 r. w sprawie o sygn. (...) – kara nie została odbyta;

II. Sądu Rejonowego (...) w W. z dnia 4.02.2015 r. w sprawie (...) za przestępstwa: I z art. 281 k.k. popełnione w dniu 31.07.2013 r., II – z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. popełnione w dniu 11.08.2013 r., III - z art. 280 § 1 k.k. popełnione w dniu 08.08.2013 r., IV - z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. popełnione w dniu 08.08.2013 r., V – z art. 280 § 1 k.k. popełnione w dniu 11.08.2013 r., VI – z art. 280 § 1 k.k. popełnione w dniu 12.08.2013 r., przy czym czyny z pkt III-VI stanowią ciąg przestępstw z art. 91 § 1 k.k., oraz za dwa przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. popełnione w dniach 08.08.2013 r. i 11.08.2013 r. stanowiące ciąg przestępstw z art. 91 § 1 k.k. na karę łączną 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą skazany odbywa od dnia 12.08.2013 r. w związku z zaliczeniem na poczet tej kary okresu zatrzymania i tymczasowego aresztowania od 12.08.2013 r.

W treści wniosku z dnia 07 marca 2019 r. Dyrektor Aresztu Śledczego (...) wniósł o wydanie wyroku łącznego i połączenie kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec skazanego w ww. sprawach.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 85 § 1 k.k. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Stosownie do treści art. 85 § 2 k.k. podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż w niniejszej sprawie istnieją przesłanki do połączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami: wyrokiem Sądu Rejonowego (...) w W. z dnia 05 sierpnia 2014 r., sygn. akt (...) (pkt I) oraz wyrokiem Sądu Rejonowego (...) w W. z dnia 04 lutego 2015 r., sygn. akt (...) (pkt II) i orzeczenia wobec skazanego G. S. kary łącznej pozbawienia wolności. Jak wynika bowiem z akt sprawy, w tym treści opinii o skazanym nadesłanej z Aresztu Śledczego (...) (k. 21-22), informacji z systemu NOE-SAD jedynie w tych sprawach orzeczone wobec skazanego kary pozbawienia wolności bądź nie zostały dotychczas wprowadzone do wykonania, jak w przypadku kary orzeczonej wyrokiem wydanym w sprawie o sygn. akt (...), bądź jak w przypadku kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem wydanym w sprawie o sygn. akt (...) - są w chwili obecnej wykonywane.

Zgodnie z art. 86 § 1 k.k. Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa (zasada absorpcji) do ich sumy (zasada kumulacji). Z przepisu tego wynika, że Sąd może zastosować zasadę asperacji.

Rozważając, która z zasad wymiaru kary łącznej powinna być zastosowana wobec skazanego Sąd kierował się m. in. poglądami wyrażonymi w orzecznictwie Sądu Najwyższego, w tym również tym zapatrywaniem, iż „wydając wyrok łączny Sąd orzekający powinien rozważyć przede wszystkim czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary istnieje ścisły związek podmiotowy lub przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak, a ponadto powinien rozważyć czy okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej” (wyrok SN z dnia 25 października 1983 roku, sygn. akt IV KR 213/83, OSNKW 1984 z. 5-6, poz. 65). Sąd rozpoznający sprawę uwzględnił jednak również pogląd, zgodnie z którym orzeczenie kary łącznej nie musi przynosić skazanemu korzyści, to jest orzeczenia kary łącznej w wymiarze niższym od arytmetycznej sumy poszczególnych kar, czy też poprzez zastosowanie zasady absorpcji. Wymiar kary łącznej zależy bowiem od stopnia związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się przestępstw. Decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma także wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popełnienie przez skazanego wielu przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzeczeniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 20 września 2001 r., sygn. akt II AKa 154/01).

W związku z powyższym, a także mając na uwadze dyspozycję art. 86 § 1 k.k. należy wskazać, iż spośród wyroków podlegających połączeniu wskazanych w pkt I i II najwyższa z kar wymierzonych skazanemu to kara łączna 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona w sprawie o sygn. akt (...). Natomiast suma kar orzeczonych w/w wyrokami to kara - 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Przy wymiarze kary łącznej Sąd rozważył stopień związku podmiotowo – przedmiotowego pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary podlegające łączeniu. Przesłanki objęte wyrokami wskazanymi w pkt I i II zostały skierowane przeciwko tożsamym rodzajowo dobrom prawnym, tj. przeciwko mieniu, jedynie przedmiotem ochrony dwóch spośród ośmiu czynów objętych wyrokiem wydanym w sprawie o sygn. (...), jest wolność. Ponadto skazany dopuścił się przestępstw objętych ww. wyrokami w okresie około dwóch miesięcy czasu. Stwierdzić zatem należy, iż istnieje dość ścisły związek przedmiotowy między tymi przestępstwami.

Przy wymiarze kary łącznej Sąd miał również na względzie dotychczasowy sposób życia G. S.. Skazany, mając 27 lat, był już kilkakrotnie karany, głównie za przestępstwa przeciwko mieniu, a więc przestępstwa charakteryzujące się znacznym stopniem ich społecznej szkodliwości, za które były już wymierzone wobec niego kary pozbawienia wolności, zarówno z zastosowaniem środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia postępowania, jak i kary bezwzględne.

Wymierzając G. S. karę łączną Sąd uwzględnił także treść dotyczącej go opinii Aresztu Śledczego (...), w której skazany ten aktualnie przebywa. Z opinii tej wynika, że zachowanie skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej oceniane jest jako zmienne, a w ostatnim okresie jako negatywne. Skazany był karany dyscyplinarnie m. in. umieszczeniem w celi izolacyjnej na okres 14 dni za używanie słów wulgarnych, odmowę poddania się badaniom na obecność substancji niedozwolonych w organizmie, nieprzestrzeganie porządku wewnętrznego, odmowę poddania się kontroli osobistej. Wobec przełożonych nie zawsze jest regulaminowy, przyjmuje negatywne postawy zwłaszcza w przypadku podejmowania niekorzystnych dla niego decyzji ze strony administracji. W grupie współosadzonych funkcjonuje zgodnie. Porządku i dyscypliny przestrzega w stopniu dostatecznym. Skazany deklaruje udział w podkulturze przestępczej, podkreśla swoją silną identyfikację z zasadami podkultury przestępczej. Nie jest uzależniony od alkoholu czy środków odurzających. Wobec skazanego nie stosowano środków przymusu bezpośredniego, nie ma tendencji do zachowań agresywnych czy autoagresywnych. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym, nie ma motywacji do odbywania kary w systemie programowego oddziaływania. Skazany deklaruje krytyczny stosunek wobec popełnionych przestępstw, jednakże bagatelizuje wagę przestępstw, które popełnił. Problem postrzega wyłącznie przez pryzmat osadzenia w warunkach izolacji penitencjarnej. Skazany nie jest objęty nauczaniem, zabiegał o możliwość przyjęcia go do nauczania na zawodowym kursie kwalifikacyjnym technik budownictwa oraz murarz tynkarz przy ZK we W., ale otrzymał decyzję odmowną. Na terenie AŚ (...) nie jest zatrudniony i nie zabiegał o zatrudnienie.

Reasumując wszystkie podniesione powyżej okoliczności Sąd uznał, iż wymierzona kara łączna 7 lat pozbawienia wolności będzie karą adekwatną do całościowego zachowania skazanego, skłoni go też do poczynienia rzeczywistej refleksji nad własnym postępowaniem, uświadomi mu nieopłacalność wchodzenia w konflikty z prawem. Kara taka będzie też zdaniem Sądu karą sprawiedliwą w odczuciu społecznym, spełni swoje cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. W ocenie Sądu kara łączna pozbawienia wolności wymierzona na zasadzie absorpcji, nie spełniłaby swoich funkcji w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej, a przede wszystkim nie byłaby sprawiedliwa w odczuciu społecznym. Należy zauważyć, iż sądy orzekające w poszczególnych sprawach, w których G. S. został skazany dostosowały wymiar kary nie tylko do celów prewencyjnych, ale także do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów. Sąd wydający obecnie wyrok łączny nie jest uprawniony do ponownego rozważania tych okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kar w osądzonych sprawach.

Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej Sąd zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt (...), tj. zatrzymania i tymczasowego aresztowania oraz odbytej dotychczas kary od

12.08.2013 r. godz. 9.20 zaokrąglając do pełnego dnia, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równy jest jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Mając na uwadze, iż skazany odbywa karę pozbawienia wolności, Sąd na mocy art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił go od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych w niniejszym postępowaniu o wydanie wyroku łącznego, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z § 17 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, Sąd zasądził na rzecz adw. M. K. kwotę 147,60 zł, zawierającą należny podatek VAT, tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną skazanemu z urzędu w sprawie o wydanie wyroku łącznego.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji.